

„Бунтовници, ви комити!
„Сторихте ми голѣмъ срамъ;
„Войската ми ви избихте,
„Що съмъ вече Сюлейманъ?“

Отъ юнашкитѣ викове
Стрѣска се пакъ Сюлейманъ!
Войскитѣ му распрѣснати
Бѣгатъ, викатъ тѣ, аманъ!
Българитѣ съдружени
С' Орловскія полкъ, герой;
Като лви сж разлютени
Биятъ, колятъ—кръвъ порой.

.

Съ какви пѣсни да вѣспѣя
Вашитѣ храбри дѣла;
Съ какви вѣнци да вѣнчѣя
Геройскитѣ ви чела?
О Българи, о войници,
Що паднахте въ боя лютъ,
На небото Ясеновци
Готвятъ ви Божий приютъ.
А ви храбри що живѣйте
Живѣйте за слава намъ;
По Балкана пѣсни пѣйте,
Нека плаче Сюлейманъ.
И помнете, маладчини,
Че скоро ще тече кръвъ,
Въ Балканскитѣ височини,
Дано бжда и азъ прѣвъ.

П. Ивановъ.